

МИНИСТЕРСТВО
НА
ПРАВОСЪДИЕТО

№ 83-02-205
- 7 OCT 1994 19 г.
СОФИЯ

Г.л. Ц. Хасанов
27.9.94 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Т У К

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
37/к.з. 13/94
7.8.1994г.

СТ А Н О В И Щ Е

на министъра на правосъдието по конституционно дело
№ 13/1994 г./съединени за съвместно разглеждане
искането на главния прокурор, Президента на Република
България и 50 народни представители от парламентарната
група на Съюза на демократичните сили/ относно
обявяването на Решение на Народното събрание от 16.09.94 г.
за избор и освобождаване на членове от квотата на Народното
събрание за противоконституционно

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

във връзка с определението Ви от 27.09.94 г., като страна по горното дело,
изразявам следното становище:

В исканията за противоконституционност на решението се очертават две тези:

А. Налице е решение на Конституционния съд, с което е постановено, че § 11 от преходните правила на Закона за съдебната власт е противоконституционен и това решение има обратно действие, тъй като се касае до тълкуване на закон.

Б. С решението е нарушен конституционният принцип за мандатност.

По първата теза:

В чл.22 от Закона за конституционния съд има две хипотези. Първата се отнася до акт, издаден от некомпетентен орган. Тогава Конституционният съд обявява неговата нищожност, а последиците, възникнали

Ц/1

- 2 -

от това се уреждат от органа, постановил нищожния акт. В този случай се има предвид, че решението на Конституционния съд има действие от момента на издаване на акта от некомпетентния орган. Настоящото атакувано решение е издадено от компетентен орган - Народното събрание.

Втората хипотеза е, когато компетентен орган издаде акт, който е обявен от Конституционния съд за противоречащ на Конституцията.

Тогава, самата Конституция - чл. 152, ал.2 постановява, че този акт /недействителен/ от деня на влизане на решението в сила и занапред не се прилага.

Решението на Народното събрание е от 16.09.94 г. и е публикувано в Държавен вестник, бр. 77 от 23.10.94 г. То влиза в сила веднага. Дори и да се възприеме тезата /неправилно/, че влиза в сила три дни след обнародването, то съгласно чл.41, ал. 3 и 4 от Закона за нормативните актове решението влиза в сила на 27.09.94 г.

Решението на Конституционния съд № 8 от 15.09.94 г. по конституционно дело № 9 е публикувано на 27.09.94 г. и влиза в сила на 01.10.94 г. /респ. 03.10.94 г./.

По втората теза във връзка с мандатността:

В случая Конституционният съд вече се е произнесъл с решението си от 15.09.94 г. по конституционно дела № 9 - "В чл. 130, т.4 от Конституцията е определен мандата на изборните членове на Висшия съдебен съвет със срок от пет години. Това не означава, че и Висшият съдебен съвет има такъв мандат".

"Предсрочно могат да бъдат освобождавани само отделни членове на Висшия съдебен съвет..."

Именно, това е сторено и с атакуваното решение на Народното събрание. В него е посочено като основание за промяна не само § 11, по който се спори, а и чл.16, ал.1 от Закона за съдебната власт, за който Конституционният съд постанови, че не противоречи на Конституцията.

Основополагащ принцип е, че съдебната власт е независима. За тази цел е създаден и съдебен орган с точно определени административни и организационни правомощия.

"Изискването за специален юридически стаж е конкретизация на конституционна основа. То е изискване на основание признака професионализъм...". А съобразно чл.16, ал.1 от Закона за съдебната власт Висшият съдебен съвет се състои от 25 члена - юристи с високи професионални нравствени качества.

В случая не се прекратява мандат на Висшия съдебен съвет, а на отделни негови членове, избрани от квотата на Народното събрание и не съответващи на изискванията на чл.16, ал.1. Новите членове имат мандат съобразно чл.23 от Закона за съдебната власт.

В чл. 16, ал.1 и ал.4, т.1 и 2 на Закона за съдебната власт е посочена несъвместимостта - на какви условия трябва да отговарят членовете на Висшия съдебен и съвет и какво не могат да бъдат. Това са основания за прекратяване на мандат, извън хипотезата на чл.22, ал.1, т.т. 1,2,3 и 4 от Закона за съдебната власт.

По отношение на чл.16, ал.4,т.3 от Закона за съдебната власт, по друго дело, съм изразил становище за противоконституционност.

В заключение, решението на Народното събрание от 16.09.1994 г., публикувано в Държавен вестник бр. 77/3.09.94 г. е акт, издаден от компетентен орган и са настъпили всички правни последици, много преди да влезе в сила решението по конституционно дело № 8 от 15.09.94 г., публикувано в Държавен вестник, бр. 78 от 27.09.94 г.

Посочените в началото искания са неоснователни.

МИНИСТЪР:

